

Sygn. akt VI Ka 164/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Klara Łukaszewska

Protokolant Małgorzata Pindral

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2014r.

sprawy A. B.

obwinionego z art. 96 § 3 kw

z powodu apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 13 lutego 2014 r. sygn. akt II W 2167/13

zmienia zaskarżony wyrok wobec obwinionego A. B. w ten sposób, że uniewinnia go od przypisanego mu czynu i kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 164/13

UZASADNIENIE

A. B. został oskarżony o to, że:

od dnia 13.12.2012r. do 2013.08.22 wbrew obowiązkowi nie wskazał na żądanie uprawnionego organu komu powierzył pojazd M. (...) do kierowania w dniu 2012.10.31, 09.57 na ulicy (...) w J.,

tj. o wykroczenie z art. 96§3kw.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 13 lutego 2014r. sygn. akt IIW 2167/13:

I. uznał obwinionego A. B. za winnego popełnienia opisanego w części wstępnej wyroku tj. wykroczenia z art. 96§3 kw i za to na podstawie art. 96§3 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 złotych,

II. na podstawie art. 118§1 kpow w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądzenie od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 10 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz na podstawie art. 3 ust. 2 w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w wysokości 30 zł.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją w całości obwiniony, zarzucając: niewłaściwe rozpoznanie istoty sprawy poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 96§3 kodeksu wykroczeń ponieważ nie uwzględnił faktu, iż niewskazanie osoby kierującej jest niemożliwe z powodu złej jakości zdjęcia z urządzenia rejestrującego, które nie ukazuje wizerunku osoby kierującej a także upływu zbyt długiego czasu by móc ustalić personalia osoby kierującej pojazdem w trakcie rozmów z rodziną.

Stawiając powyższy zarzut skarżący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie go od popełnienia przypisanego mu wykroczenia z art. 96 § 3 k.w.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego jest zasadna.

Na wstępie wskazać należy, iż Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że A. B. jako właściciel pojazdu stosownie do art. 78 ust. 4 p.r.d. miał obowiązek na żądanie uprawnionego organu wskazać komu w dniu 31 października 2012 r., w oznaczonym czasie powierzył do kierowania lub używania swój samochód, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Sąd I instancji podobnie jak oskarżyciel publiczny uznał, iż obwiniony nie wywiązał się z ciężącego na nim na mocy wskazanego przepisu obowiązku, gdyż nie wskazał Komendantowi Straży Miejskiej osoby, której powierzył swój pojazd do kierowania w oznaczonym czasie, a brak było przesłanek wskazanych w art. 78 ust. 4 p.r.d., które by go z tego obowiązku zwalniały. Jednakże Sąd Rejonowy pominął, iż obwiniony wskazał, iż jest właścicielem siedmiu samochodów, w tym współwłaścicielem z żoną pojazdu uwidocznionego na zdjęciu wykonanym przy użyciu urządzenia rejestrującego, a nadto, jak wyjaśnił w dniu 31 października 2012 r. mogli nim się poruszać członkowie jego rodziny. Sąd I instancji nie odniósł się do twierdzeń obwinionego i w żadnej mierze ich nie zweryfikował, iż był on w komendzie Straży Miejskiej w J. i poinformował o zaistniałej sytuacji.

W pierwszej kolejności zatem wskazać należy, iż właścicielem pojazdu jest osoba, której przysługuje prawo własności do niego i stosownie do art. 140 k.c. może korzystać z niego z wyłączeniem innych osób i rozporządzać nim. Sprawcą zatem wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. nie może być współwłaściciel pojazdu, który dopuszcza innego współwłaściciela do prowadzenia pojazdu w warunkach określonych w tym przepisie, bowiem każdemu ze współwłaścicieli stosownie do art. 195 k.c. niepodzielnie przysługuje jednakowe prawo do całej rzeczy, ograniczone jedynie takim samym prawem pozostałych współwłaścicieli. (por. Stefański R. A. „Wykroczenia drogowe. Komentarz” LEX,2011). Obwiniony zaś wyjaśnił, że współwłaścicielem pojazdu jest także jego żona. Zauważyć także należy, iż wykonaniem obowiązku będzie również alternatywne wskazanie osoby, która mogła kierować pojazdem w oznaczonym czasie, co może mieć miejsce wówczas, gdy kilku domowników korzysta z pojazdu, a klucze do niego znajdują się w miejscu dostępnym dla wszystkich. A w takiej sytuacji może nie dojść do ustalenia osoby, która kierowała pojazdem w określonym czasie i miejscu (por. Stefański R. A. „Prawo o ruchu drogowym. Komentarz” LEX,2008).

W realiach niniejszej sprawy właśnie taka sytuacja miała miejsce. A. B. wskazał bowiem, iż samochód użytkowali członkowie jego rodziny.

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu Odwoławczego wnioski o ukaranie A. B. o wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. został skierowany niezasadnie. Brak jest bowiem dowodów przeciwnych, że obwiniony był w placówce Straży Miejskiej i wskazał kto w oznaczonym czasie mógł użytkować stanowiący jego współwłasność pojazd, a Komendant Straży Miejskiej nie zażądał od obwinionego wskazania danych członków rodziny, które mogły w oznaczonym czasie użytkować pojazd. Na marginesie jedynie wskazać należy, iż w sytuacji takiej jak w przypadku obwinionego, właściciela lub współwłaściciela siedmiu pojazdów, gdy np. kilku współwłaścicieli czy też dorosłych domowników korzysta z pojazdu a zdjęcie z urządzenia rejestrującego jak w niniejszej sprawie nie ukazuje kierowcy pojazdu, w ogóle może nie dojść do ustalenia sprawcy wykroczenia drogowego, gdyż niemożliwym będzie ustalenie kto w oznaczonym czasie danym pojazdem kierował. W szczególności, gdy zdjęcie wykonano w dniu 31 października 2012 r. a do obwinionego zwrócono się z żądaniem podania danych dopiero w dniu 13 grudnia 2012 r.

Stąd też Sąd Odwoławczy uznając, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających, że A. B. w istocie nie udzielił informacji Straży Miejskiej kto w dniu 31 października 2012 r. mógł kierować pojazdem stanowiącym jego współwłasność na podstawie art. 5 § 1 pkt. 1 kpow uniewinnił go od popełnienia wykroczenia z art. 96 § 3 kpow.

Kosztami postępowania natomiast stosownie do art. 118 § 2 kpow obciążył Skarb Państwa.